

Üzenet a palackban

Itt az **ötödik** és egyben az egyik legszebb hónapja az évnek és itt az elvileg havonta megjelenő helyi lap idei **második** száma is. Igen, jól látják, valami szerintem se smakkol teljesen ezekkel a számokkal.

Na de nézzük, hogy mit is tartalmaz ez a kedves kis propagandakiadvány (persze ebben a kategóriában most csak a 2-11. oldalra gondolok)

Az alábbiak helyes értelmezéséhez az „alapmű” ismerete korántsem hátrány!

A sorrend nem a lapban megjelentekhez igazodik, mivel igyekeztem tartani a gondolatmenetem belső logikáját.

„Vasszécseny ÉRT?”

Nagyon szomorúnak tartom, hogy községünk megválasztott Polgármestere egy az Önkormányzat kritikus helyzetét leíró és kitörési, megoldási lehetőségeket felvázoló, további vitára, érvek ütköztetésére felhívó írásra érdemi válasz helyett csak egy ilyen szármalasan személyeskedő, hazugságokkal tűzdelt irományt volt képes magából felbőfogni.

Mik is azok a féligazságok, amelyeket leírtunk?

Mit magyaráztunk félre?

Ha amit leírtunk az nem a teljes kép, akkor miért nem egészítette ki?

Miért van az, hogy egy árva konkrétum sem szerepel a válaszában? (Ami nem válasz :-))

A hadÜZENETben megjelent számadatok a Képviselő-testület által elfogadott 2011 évi költségvetésből származnak, aligha vitathatóak.

Ha drága polgármesterünk úgy gondolja, hogy minden a legnagyobb rendben van – mint ahogy ezt kérdésemre önkormányzati ülésen is kijelentette – ehhez természetesen joga van. Viszont nem ártana kifejtene, hogy ezt mégis mire alapozza, mert a számokat és az Önkormányzat működését ismerve én nem tudok ilyen optimista lenni.

Újra csak leszögezem, testületi ülésen is elmondtam/elmondtuk az álláspontunkat, nem értem miért jön már megint azzal az okossággal, hogy a vélemények ütköztetésének a helyszíne a testületi ülés legyen? A vélemények azt hiszem elég nagyot ütköztek az üléseken, utána meg, mivel az Önkormányzat lapjában erre **nem kaptam lehetőséget**, más utat kerestem a tények és **véleményem eljuttatására a választókhöz**. Valószínűleg a kijelentésében csak az eddigi kényelmes dezinformációs lehetőség elvesztése miatti frusztráció tört utat.

Az engem ért kritikákkal kapcsolatban:

Aki személyesen is jól ismer engem és Zsolnai urat is, vagy esetleg az Önkormányzat tényleges helyzetét és kilátásait, annak szerintem nem lesz nehéz eldönteni, hogy melyikünk lehet a hitelesebb forrás.

„*A fél igazság rosszabb mind a hazugság*” írja Zsolnai úr. Úgy tűnik, hogy meg is fogadta a saját tanácsát és a szinte védjegyének számító manipulatív féligazságok mellett (néhány belőlük a későbbiekben megvilágításra kerül) egyből hazugságokba is kezd. **Zsolnai Zoltán hazudik** akkor, mikor azt írja, hogy „...*netán belátogatott volna a testületi ülésekre, amit sajnós előzőleg sosem tett meg.*” Ugyanis érdeklődőként már jóval megválasztásomat megelőzően is részt vettem testületi üléseken. Ezt a korábbi képviselők, az akkori körjegyző, a körjegyzőség üléseken részt vevő dolgozói, sőt akár az intézményfenntartó társulásban részt vevő települések korábbi képviselői is tanúsíthatják. A vicces az, hogy Hazudozó úr nem egyszer fordult hozzám ezen ülések során, pl. számszaki kérdésekben megerősítést várva, amit persze ritkán kapott meg, mert a pontos számokkal gyakran áll hadilábon.

Ertem én hogy mivel a tényekkel nem tud vitatkozni ezért a személyes kompetenciámat, szavahihetőségemet igyekszik megkérdőjelezni, de ilyen ostoba, önlejárato módon?

Ha ennyire és ilyen jól láthatóan alkalmatlan voltam arra, hogy ellássam a feladatomat, sőt egyenesen káros daganatként pöffszkedtem községünk egészségtől kicsattanó testén, akkor mit mondjunk annak a vezetői kvalitásairól, aki ezt közvetlen felettesként több mint hét éven át nem vette észre, illetve semmit nem tett ellene?

Kicsit részletesebben:

Hogy mennyire ismerem vagy nem ismerem az önkormányzat és az intézmények működését? Nem fényezem magam, akit érdekel, az kérdezze meg erről a Kőrjegyzőség dolgozóit.

Iskola és kerékpárút pályázat – Azt hiszem valakinek fel kéne világosítania a Polgármester urat, hogy a beadott pályázatok nem nyernek automatikusan, bizony előfordul, hogy egy-egy pályázat nem kap támogatást. (Nem is értem miért csak hármat emelt ki, hiszen a több tucat pályázatunk között lényegesen több volt, amit végül nem támogattak)

Azt károkozásnak beállítani, hogy néhány pályázaton sikertelenül vettünk részt, elég érdekes hozzáállást tükröz. Egyébként vajon a mostani tízmilliós hitelünk helyett mennyinél tartanánk, ha csak a felhánytorgatott három pályázatot megnyerjük és ezek önerejét is biztosítanunk kell?

Ha a pályázatok emlegetésével esetleg arra utal, hogy nem voltam hajlandó egyértelmű valótlanosságok papírra vetésére csak azért, hogy magasabb pontszámban részesüljünk, illetve hogy több alkalommal szóvá tettem, hogy némely körülmény vagy eljárási módszere nem felel meg a jogszabályi feltételeknek (etikát inkább szóba se hozok), akkor ezzel kapcsolatban tiszta a lelkiismeretem.

A sokéves munkára hivatkozás a pályázatok készítési körülményeinek ismeretében (előkészítetlen, ad-hoc hozott döntések, utolsó pillanatban készülő vázlatos tervek-költségvetések tömkelege) szintén mosolyfakasztó.

Az egészségház létesítésével kapcsolatban beadott pályázatunk esetében soha nem tagadtam a felelősségemet, Polgármester úrnak címzett levélben konkrét felelősségre vonást is javasoltam, ugyanis így tartottam becsületesnek. Vajon a fent említett iskola és kerékpárút pályázatokkal összemérésére mi is lenne a legjobb szó? Segítsek? Az eleje fél, a vége gazság...

Tudomásom szerint az egészségház kapcsán írt levelem nem került még csak iktatásra se. Ezek után most meglepődve olvastam, hogy ezt a testület tárgyalta és megbocsátott... A Képviselő-testület üléseiről készült jegyzőkönyvekben ugyanis semmi ilyesmi nem szerepel. Sőt ha már itt tartunk, akkor a pályázat pontos paramétereit tartalmazó, benyújtásról szóló konkrét döntést sem láttam a jegyzőkönyvekben.

Hogy az egészségház tervezett formában történő megvalósítása mennyire szolgálta volna szűkebb és tágabb közösségünk érdekeit, arról is megvan a személyes véleményem, de a dolog zátonyra futtatása nem volt szándékos. A Polgármester úrtól szokás szerint hajszállal a beadási határidőt megelőzően megkapott alapidokumentumok (adatok, árajánlatok, tervek) miatti kapkodás mellett magánéleti gondjaim is voltak azidőtájt, amik sajnos kihatottak erre a projektre.

A hatalmas okozott kár tehát mi volt? Nem nyertünk el egy pályázatot. (Ismét csak érdekességképpen, a másfél-két év múlva szinte teljesen azonos tartalommal újra kiírt pályázaton már fel se merült az indulásunk – már előre látom ahogy Zsolnai úr erre azzal jön majd, hogy nem tudott arról hogy ismét kiírták...)

Ez a történet egyébként jó 3-4 éves, kíváncsi lennék, hogy ezt követően mi is volt az a munkámmal kapcsolatos probléma, ami az a bizonyos utolsó alkalom volt, amivel betelt a pohár? Csak nem az, hogy kritikai programmal indultam a választásokon?

Ügyes manipulációs kísérlet a testület mögé bújni, önmagát pedig mintegy a bölcs megbocsátó király szerepébe helyezni, csak az a baj, hogy a hivatalos jegyzőkönyvek tanúbizonysága szerint az alkalmasságom kérdése a státuszom rendezésére tett felszólításomat és képviselői indulásomat megelőzően testületi ülésen nem került szóba, erről döntés nem született, de azért természetesen köszönöm, hogy megvédett a mesebeli véresszájú képviselőktől! :-)

A munkaköröm is mindössze kétszer került említésre 2005-től 2009 végéig, mindkétszer Tóth Csaba tesz fel kérdést, egyszer a 8 órásból 6 órás munkakörre váltás, egyszer pedig a feladatok művelődésszervező általi ellátásának lehetősége tárgyában. Egyébként roppant érdekesnek tartom,

hogy a státusz fenntartásáról, a munkaszerződés hosszabbítgatásáról sincsen egy szál döntés sem a jegyzőkönyvekben.

Az elbocsátással kapcsolatban már részletesen kifejtettem az álláspontomat, nem ismétlem el.

Az egész írást alapvetően mosolyogva olvastam, de egy résznél nem álltam meg hogy hangosan fel ne kacagjak: „*akit éveken keresztül segitettem, támogattam, tanítottam*”??? Amit Zsolnai Zoltántól esetleg megtanulhattam volna, arra becsületességre törekvő emberként köszönöm, de inkább nem tartok igényt.

Polgármester úr kedvenc vesszőparipája: a lojalitás. Kár, hogy ezen ő elvtelen hajbókolást, az elképzeléseivel történő feltétlen egyetértést, és kussolást ért.

Persze ha így definiáljuk a fogalmat, akkor azzal, hogy számos esetben kifejtettem az Önkormányzattal kapcsolatban az övével nem egyező személyes véleményemet, bírálatot fogalmaztam meg az ügyintézési „módszereivel” vagy szavahihetőségével kapcsolatban, megsértettem ezt a „lojalitást”. Ezzel szemben én úgy vélem, hogy a lojalitásnak egyrészt a testületi döntések képességek szerinti legjobb végrehajtásában kell megmutatkoznia, másrészt pedig a település iránti elkötelezettséget jelent. A polgármester irányába az ő értelmezése szerinti lojalitás részemről soha nem is létezett, a hét év pedig bőszégesen elég volt arra, hogy a tisztelet írmagja is elpárologjon. A településünkkel szembeni lojalitásomat viszont azóta sem veszítettem el.

Az írásunkat pontosan a településünk jövőéért való aggodás szülte, éppen hogy az intézmények működésének meglehetősen alapos ismertében vélem úgy, hogy rossz irányba mentek és mennek a dolgok, hogy **a jelenlegi rendszer tisztességes eszközökkel fenntarthatatlan**. Természetesen bárkinek lehet erről más a véleménye. Az viszont engedessék meg nekem, hogy a tények ismeretében kétségbe vonjam, hogy ezt Polgármester úr valóban őszintén, a település érdekeit szem előtt tartva mondja. Ettől függetlenül, ha a testület többsége vele ért egyet, akkor természetesen minden maradni fog a régiben.

Engem egyáltalán nem fog boldogsággal eltölteni, ha mondjuk három év múlva a többség majd elismeri hogy igazam volt. Ha eljön az az idő, mikor az alig félházzal működő intézményeink fenntartására felvett hiteleink már több tízmilliókra rúgnak majd és nem kapunk többet, ha megállás nélkül ÖNHIKI-s támogatásokért kell kuncsorognunk. Persze polgármesterünket ismerve erre is lenne valami jóféle propagandafogás, az meg egyébként is alapaxióma Zsolnaiföldén, hogy csak nála lehet a bölcsék köve, szóval bizonyára alaptalan minden aggodalom.

Csak tudnám, hogy miért kísért a gondolat, hogy további három év lébecolás, semmittevés és félrebeszélés, valamint az Önkormányzat teljes kiszipolyozása után elegánsan veszi majd a kalapját és legfeljebb csak annyit mond majd, hogy utánam a vízözön.

Ha így lesz, akkor ez nemcsak azt jelenti, hogy választott képviselőinek többsége cserben hagyta a közösséget azzal, hogy nem tett semmit akkor, amikor ez még elkerülhető lett volna, hanem azt is, hogy ezzel sajnos további hosszú éveket kótyavetyéltek el közös jövőnkől.

Őszintén remélem, hogy tévedek és ez nem következik majd be!

A testületi ülésekről szóló beszámoló

Nem lekicsinyelve Körjegyző úr befektetett energiáját, ez így semmire nem jó. Ugyanis pont a lényeg hiányzik. A lakosság még véletlenül sem tud információkhoz jutni választott képviselői egyes kérdésekben képviselt álláspontjáról. Talán akkor szorítkozzunk inkább a pusztá döntések ismertetésére.

A helyhiány (amelyre máshol Polgármester úr is hivatkozik), egyébként mondvacsinált, egyrészt korábban valami csoda folytán elfért az Üzenetben a lényegesen részletesebb tudósítás is az ülésekről, másrészt ha a havi megjelenés helyett három hónap telik el két Üzenet között, akkor nem csoda, hogy olyan nagyságrendű információ gyűlik fel, ami nehezen kezelhető. Talán nem kellene ezt megvárni. (Előre látom, hogy erre az lesz a reakció, hogy akkor milyen sokba fog kerülni. Nos talán nem muszáj nem kevés pénzért nyomdai úton sokszorosítani a lapot, főleg, ha a helyben készült fénymásolathoz képest alig van érdemi minőségi különbség.)

A tisztánlátás érdekében remélem, hogy az ülések jegyzőkönyvei valóban felkerülnek végre a honlapra, sőt akár a hangfelvétel közzétételét is el tudom képzelni.

„civakodás” és „egy a zászló egy a tábor”

Nem először szembesülök vele, hogy dicső vezérünk gondolatvilága sok ponton beleragadt a szocializmusnak nevezett, több mint húsz éve leváltott rendszer szemléleti mocsarába. Azt hiszem ez a fenti szlogen talán még Rákosi elvtársnak is dicséretére vált volna.

Úgy tűnik, számára csak addig volt szép és jó minden, amíg a testület(ek) többsége úgy táncolt, ahogy ő fütyül. Sokszor úgy látom, hogy még mindig nem jött rá hogy Magyarországon demokrácia van. Jó lenne, ha tudatosulna benne, hogy az emberek nem egyformák, nem ugyanúgy gondolkoznak és lehet más a véleményük a közösséget érintő kérdésekben is.

Már nem kell mindenről ugyanazt gondolni, nem kell lelkes bájvigyorral az arcunkon követnünk a vezért, pláne ha éppen rossz úton jár. Persze elhiszem, hogy a sok-sok bólogató János után kellemetlen lehet szembesülni azzal, ha valaki ki meri mondani, hogy a király meztelen.

Polgármesterünk nem kimondottan a következetesség mintaképe. **Jó lenne, ha eldöntené végre, hogy akkor most baj van vagy nincs baj? Van-e elég pénz, vagy nincs?** Mert az elég komikus, hogy egyik oldalról odaállok az összecsdített szülők elé, mint az intézmények vad védelmezője, pár ezer forintot szőrözőknek állítok be képviselőket, a másik oldalról meg nemzethalált vizionálok – vö.: „*a település karbantartása is veszélybe kerül*”, vagy „*a helyi politika ledönti a falut a lábáról*”

Vagy ez a felháborodás csak annak szól, hogy nehogy már valaki bele akarjon szólni, hogy a polgármester hogyan költi el a pénzt?

(csak zárójelben: A helyi politika nem lehet semmiért felelős - hiszen a politika csak a különböző lehetőségek felvázolásának és köztük való döntésnek a tudománya - sokkal inkább néhány saját pecsenyéjét sütögető, klientúraépítő, esetleg csak rövidlátó, vagy nemtörődöm, rossz sűgókra hallgató helyi politikus.

Ha a kijelentés az alternatív tájékoztatásra vonatkozó kiszólás lenne, akkor csak annyit jegyeznek meg, hogy **ha valaki károsnak tartja azt, hogy közös dolgainkkal kapcsolatos különböző álláspontokról az érintettek minél szélesebb köre kapjon részletes tájékoztatást, az nem tudom mit keres egy demokratikus rendszer keretei között**, bár kétségkívül teljesen beleillik az eddigi akarnok hozzáállásába. Jó, persze megértem, hogy kellemetlen a dolog, mert eddig kényelmesen lehetett nyomtatni az Üzeneten keresztül a kábító propagandát)

Az pedig még szép, hogy minden a pénz körül forog. A Képviselő-testület alapvető feladata ugyanis éppen az, hogy eldöntse, hogy a rendelkezésre álló szűkös forrásokat hogyan tudja a legoptimálisabban felhasználni, úgy hogy abból valóban a település lakossága profitáljon.

Nem tudom hogyan lehet olyat leírni, hogy jutott mindenre – és most nem abba akarok belekötni, hogy a „minden” mint olyan természetesen nem beszerezhető – amikor a tavalyi év fejlesztéseihez 10 millió forint hitelt vett fel az Önkormányzat, amikor rengeteg karbantartási javítási feladat (ravatalozó, játszótéri és egyéb kerítések, utak-járdák, hidak és átereszek) várja évek óta, hogy történjen vele már valami. Hogy a kifizetetlen iskolai túlórapénzeket már fel se hozzam. Persze a „kukákra” és a kukákba virágra, arra tényleg jutott pénz.

Az ilyenek miatt gondolom azt, hogy vezérünk agyában a fontossági sorrenddel komoly gondok vannak és voltak. Hogy a látszatcelekvés, a politikai népszerűség hajszolásának mákonya teljesen megfertőzte.

Ismét csak egy megjegyzés: **Az Üzenetben megjelent szöveges beszámoló egy szót sem ejt a tavaly felvett 10 milliós hitelről.** Ilyen a Polgármester Úr által nyújtott „hiteles” tájékoztatás.

Itt a KIA, hol a KIA, avagy teher-e a kisteher?

Először is, polgármesterünk KIA ügyben elhallgatta a tényt, hogy a testület a legutóbbi, május 4-én tartott ülésén (jóval az újság megjelenése előtt) megszavazta a műszaki vizsgához szükséges javításokra tervezett összeget. Persze ez nem illett volna a jól felépített mesébe...

Ez az eljárás vajon nem pont az általa emlegetett és sajnos előszeretettel gyakorolt féligazságokon alapuló manipulálás egyik tipikus példája?

Persze van itt egy újabb érdekesség is: „*Ugyan az elmúlt tíz évben nem kellett rá költeni, ...*”

Nicsak miket találtam a jegyzőkönyvekben:

2006 április 29.: döntés műszaki vizsga előtti javításról 200e Ft értékben,

2008. január 24.: felújításra kerül az Önkormányzat kisteherautója 360e Ft költséggel...

Az hogy a kocsihoz sofőr és üzemanyag is kell, persze szintén nem téma.

Én egyébként a javítás ellen szavaztam, mivel ilyen anyagi helyzetben szerintem a kisteher igenis nélkülözhető. A felsorolt szükségletek egy része, mint a kerti szerszámok szállítása mondva csinált, másik része pedig olyan ritka alkalmi tevékenység, amely nem indokolja egy tehergépjármű egész éves folyamatos üzemben tartását. A testület többsége ebben a kérdésben a polgármesterrel értett egyet, én meg tudomásul veszem és pont.

Nem állom meg, hogy ne süssek el egy anglomán szóviccet: A közösségnek lehet, hogy nem lenne rossz, ha jelenlegi első emberének a státusza lenne KIA :-)

Helyes megfjtéseket a blogon kommentben várok, a jól válaszolók között testületi ülés meghívókat sorsolok ki.

Fanyesedék

Bár Horváth József képviselőtársam nem szorul rá a védelmemre, de le kell szögezmem, hogy nem a Villkász Kft. bízta meg a nyesedék összegyűjtésével. Mint önkormányzati képviselő, társadalmi munka keretében pattant a teherautójába, miután hűsvét közeledtével nem bírta tovább elnézni a községünk számos pontján csúfoskodó halmokat. Köszönet érte!

Az E-on nevében az ügyben eljáró illetékes nem megbízta a dologgal, hanem mindössze tudomásul vette és megköszönte.

Ami az Üzenetben egy egyszerű köszönöm helyett olvasható, az egy sunyi kis lejáratási kísérlet. Talán Polgármester Úr azt akarja palástolni vele, hogy hetekig nem tett semmi érdemit az ügyben?

Egyébként elég szerencsétlenül alakult a dolog, hiszen a nyesést végző szakemberek mindenkinek azt mondák, hogy a nyesedékről is gondoskodni fognak, ám sajnálatosan rosszul tudták, ez ugyanis elsősorban a fa tulajdonosának a kötelezettsége, vagyis közterületeken az Önkormányzaté!

(Az pedig a potyautas magatartás „szép” példája, ahogy az utak szélén itt is, ott is megjelentek az udvarokon álló fákról származó nyesedékek is...)

Nem tudtam, hogy községünkben vannak fő és mellékutcák, persze polgármesterünk a „maradt bőven eltakarítani való” alatt elsősorban a foci-pálya területén található két fűzfáról származó ágakra gondol, amelyek technikailag ugyan valóban közterületen, az úttól néhány méternyire voltak elhelyezve, viszont ezek nyesése nem az E-on hálózat karbantartás keretében történt - **külön köszönet mindenkinek, aki részt vett a pályavilágítást eltakaró ágak levágásának elintézésében!**

Szóval mivel is próbálkozott itt Zsolnai úr? Egy nem létező E-on-Villkászos megbízást emlegetve kérte számon a **nem** az E-on villamos hálózat karbantartása közben levágott ágak elszállítását. Nem rossz! Ismét csak nem sikerült kellően baráti viszonyt kialakítania a valósággal. Ezzel együtt természetesen köszönet Papp István úrnak is ezen ágak elszállításban nyújtott segítségéért.

Az eset kapcsán érdekesnek tartom még, hogy úgy látszik korántsem olyan rossz az általános gazdasági helyzet, vagy a szegénység, mint ahogy az látszik, ugyanis a fanyesedék nagy része kályhák, kazánok helyett a nyílt színen vált füstté, persze itt azért meg kell említeni azt, hogy volt olyan, aki rendet rakott a portája előtt, illetve olyan is, aki saját használatra összeszedte az ágakat, megtisztítva az adott közterületet.

Rongálások

Nem örülök annak, hogy néhány fiatal csak így képes levezetni a feszültséget, normális embereket joggal háborítja fel a kitört üvegek, megrongált játszótéri eszközök látványa. Azonban úgy tudom, hogy az Önkormányzat rendelkezik biztosítással, amely kiterjed pl. a buszvárók üvegeire is, így a kár jó része megtérült. Persze ezzel korántsem azt mondom, hogy ezentúl aztán hajrá, törjön minden!

Azt viszont igen, hogy a települését terhelő rendszeres költség emlegetése kicsit fura. Valamint még annyit, hogy sajnós a nagyon dizájnos buszváróink egyáltalán nem praktikusak, tervezésüknél nem gondolták végig, hogy milyen sajnálatos „igénybevételt” kell majd kiállniuk.

Interaktív táblák

Örülök, hogy az iskola hozzájuthatott az oktatást támogató modern informatikai eszközökhöz. Annak viszont nem örülök, hogy a beszerzés a piaci árakat kb. 15-20%-kal meghaladó árakon történt meg. Az hogy a támogatási összeg fix volt, és 100%-ban finanszírozták a beszerzést, vagyis az önkormányzatnak kvázi semmibe se került, egyszerre feleslegesség teszi a gondos eljárást?

Ugyanezért a pénzért lényegesen jobb paraméterekkel bíró készülékekre is futotta volna. A szállító komoly extraprofitot zsebelhetett be. Ezt testületi ülésen is szóvá tettem, kérve a döntés elhalasztását, új ajánlatok bekérését. Leszavaztak.

Azóta Polgármester úr a pályázat kapcsán megvádolt azzal, hogy miattam majdnem elestünk a lehetőségtől – mivel a beszerzés a támogatási szerződésben meghatározottakhoz képest már így is késéssel valósult meg. Az fel se merült benne, hogy a bölcsődéhez hasonlóan esetleg itt is lehetséges lenne némi határidő módosítás, vagy az általa ott annyira forszírozott rugalmas időpont kezelés – főleg hogy a végleges elszámolási határidő csak augusztus 31. és néhány informatikai cucc beszerzése és elszámolása azért nem fél éves feladat.

Tényleg ennyire sürgős volt ez a beszerzés az adott cégtől és az adott áron?

Vajon a tanév közben, a vége előtt kb. két hónappal beszerzett eszközöket milyen arányban, milyen gyakorisággal használták/használják a tanárok?

Egyébként az ügy elég érdekesen indult. Találgassanak, miután a támogatási szerződés megérkezését követően felhívtam a figyelmét, hogy nem ártana tenni már valamit az ügyben, hogyan akarta egy harmadik ciklusát kezdő polgármester a beszerzést lebonyolítani?

Maguk szerint kért árajánlatokat? Azt gondolnánk, hogy ez nem is lehet kérdés, hiszen ez bármely nagyobb beszerzés esetében alapvető, költségvetési szerveknél meg pláne. Mégse így történt. (Ajánlatok híján azt is megkérdőjelezem, hogy egyáltalán testület elé akart volna vinni a döntést egy csaknem négymilliós beszerzésről.)

Csak az után került sor ajánlatok begyűjtésére, hogy szóvá tettem, hogy ez így azért talán nem korrekt. Az hiszem, hogy ez az egész jó jellemzi Zsolnai úr hozzáállását a közpénzekhez.

Az a kérdés merült fel bennem, hogy aki az „unió” vagy az „állam” pénzének költségénél nem jár el kellő gondossággal, az az önkormányzat pénzének költségénél mitől lenne alaposabb?

A 22-es csapdája

Az elmúlt időszakban több testületi ülésen és külön levélben is szóvá tettem, hogy Polgármester Úr többszörösen nem tett eleget az SZMSZ-ben szereplő beszámolási kötelezettségeinek. Úgy tűnik hogy nem hiába. Végre eljutnunk idáig, hogy legalább valamilyen hevenyészett beszámolót készített az Önkormányzatot érintő, két ülés között történt ügyekről.

Jól nézzék meg az újságot, ez a 22 pont az, amit össze bírt kaparni az idei év április 18-ig eltelt több mint hetven munkanap alatt végzett tevékenységéből. Mennyi is jut egyre? Átlag 3 nap...

Persze igaztalan lennék, ha azt mondanám, hogy csak ennyit csinált, hiszen valakinek a közcélú munkásoknak is meg kell mondania, hogy éppen hol nyírják a fűvet, na és jó néhány határozatot, számlát, kifizetési bizonylatot is alá kellett írnia. Aztán volt még néhány tárgyalás, rendezvény és egyeztetés is, viszont az is igaz, hogy a felsorolt pontok között is több olyan van, ahol az érdemi tevékenysége szintén kimerült néhány aláírásban. Ugyanis a nevéen futó ügyiratok több mint felénél

a tényleges ügyintéző a körjegyzőség valamelyik dolgozója volt. Azt tényleg már csak érdekességképpen említem meg, hogy az ülések előtt kapott előterjesztések esetében alig van olyan, amelyet ténylegesen ő készített volna. A legszebb, hogy amivel kapcsolatban testületi ülésen ígéret hangzott el, mint például a védőnői épület cserepeinek helyreállítása, az sem történt meg.

Több mint nevetséges az, hogy **Polgármester úr néhány képviselő ellenkezéseire hivatkozva/utalva látványosan semmit sem csinál hónapok óta**, miközben a faluban rengeteg megoldandó feladat húzódik már jó ideje, aminek zöme ráadásul egyáltalán nem pénzkérdés. Nézzük csak meg, mennyi érdemi dolog van a több mint másfél oldalas fényképes beszámolójában!

Igencsak drága Polgármester úr hamis sugalmazása ellenére megválasztásom óta számos javaslatot tettem az Önkormányzat gazdálkodásának javítása érdekében, szóvá tettem problémákat, megoldandó feladatokat és felvázoltam megoldási lehetőségeket is.

A jegyzőkönyvek, illetve a Polgármester úrnak és a testületnek címzett levelek sora igazolja ezt. Ha jól sejtem egyetlen másik képviselőtársam sem állt elő ennyi javaslattal, kedves Polgármesterünket is beleértve, akinek pedig pont ez lenne az egyik legfontosabb feladata.

A Gazdasági program beterjesztésén túl ugyanis Polgármester úr javaslatait nagyítóval kell keresni. Ez a korábbi dokumentumból és más településről összeollózott program pedig a szokásos pénzszerző fejlesztési tervek felsorolásán túl a Szezám utca szintjén mozgó mesevilág komolyságával vetekszik, konkrétumokat alig tartalmaz.

Ezért is mondom én, hogy óriási luxus egy ilyen méretű településnek a főállású polgármester.

Pályázatok

A sikertelen pályázatok polgármester általi nyakamba varrásának apropóján felmerült bennem egy kérdés:

Miért és kinek a sugalmazására alakult ki az a gyakorlat, hogy az Önkormányzat ténylegesen nem állított fel a fejlesztésekben fontossági sorrendet? Hogy arra pályáz, ami valamilyen épp megjelent kiírásra úgy-ahogy ráhúzható?

Hogy miért baj ez?

Mert a pályázatokhoz egy-egy kósza kivételtől eltekintve bizony komoly saját erő is kell. Az pedig nem áll végtelen mennyiségben rendelkezésre.

Az Önkormányzatnak nincsen feneketlen pénzeszsákja!

Az hogy egy beruházást megvalósítása mellett döntünk, azt jelenti, hogy jópár másikra nem kerül sor, vagy legalábbis sokkal később valósulhat csak meg.

Honnan jön/jöhet a fejlesztésekhez szükséges saját erő?

Normális esetben a fejlesztések forrása nem lehet más, mint a működési bevételi többlet. Ha a rendszeres bevételek nem haladják meg a rendszeres kiadásokat, akkor hosszú távon az intézmények sem fenntarthatóak, nem hogy beruházásokra fussa. Nálunk egy jó darabig a gázközmű-vagyonból származó juttatások biztosították a forrást (nem eltagadva a tény, hogy több milliós extra forrást köszönhetünk Polgármester úr rámenősségének és „kreatív módszereinek” is), de ez sajnos egyúttal lehetőséget biztosított a fenti felelőtlen szemlélet kialakulására és konzerválódására.

A testületi ülések jegyzőkönyveit végigolvasva jól kirajzolódik az a rövidlátó, kapkodó eljárás, amivel „rárepültünk” minden kiírásra, elhasználva az összes rendelkezésre álló forrást, miközben egy kis türelemmel lehetőség lett volna értelmesebb célok alacsonyabb saját forrást igénylő megvalósítására is (vö 2002-2004 Sapard program(25% önerő) vs. 2005- Nemzeti Fejlesztési Terv(5-10-15-20% önerő)

Sajnos a fontossági sorrendre, takarékosagra fittyet hányva költöttük el a rendelkezésre álló pénzt és jelenleg a normális működési egyensúly megteremtése is fikció, nem hogy a fejlesztésekhez szükséges stabil többlet. Ideje lenne felébredni!